

RTS TV

06 FEVRIER 2013

petak, 07. feb 2014, 00:06 -> 00:18

Sat Miloša Obrenovića na aukciji u Parizu?

Srbija bi mogla da ostane bez jednog vrednog eksponata... pod uslovom da je autentičan! Za sat Miloša Obrenovića, ponuđen na prodaju u Parizu, prodavac traži 7.500 evra. Naši kustosi nemaju mogućnost da na osnovu fotografija procene verodostojnost.

Da li je ovo sat kneza Miloša Obrenovića?

Pripremio Vladimir Banić

Припремио Владимир Банић

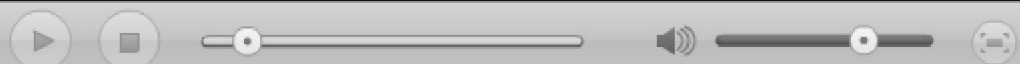
www.rts.rs
© Радио-телевизија Србије

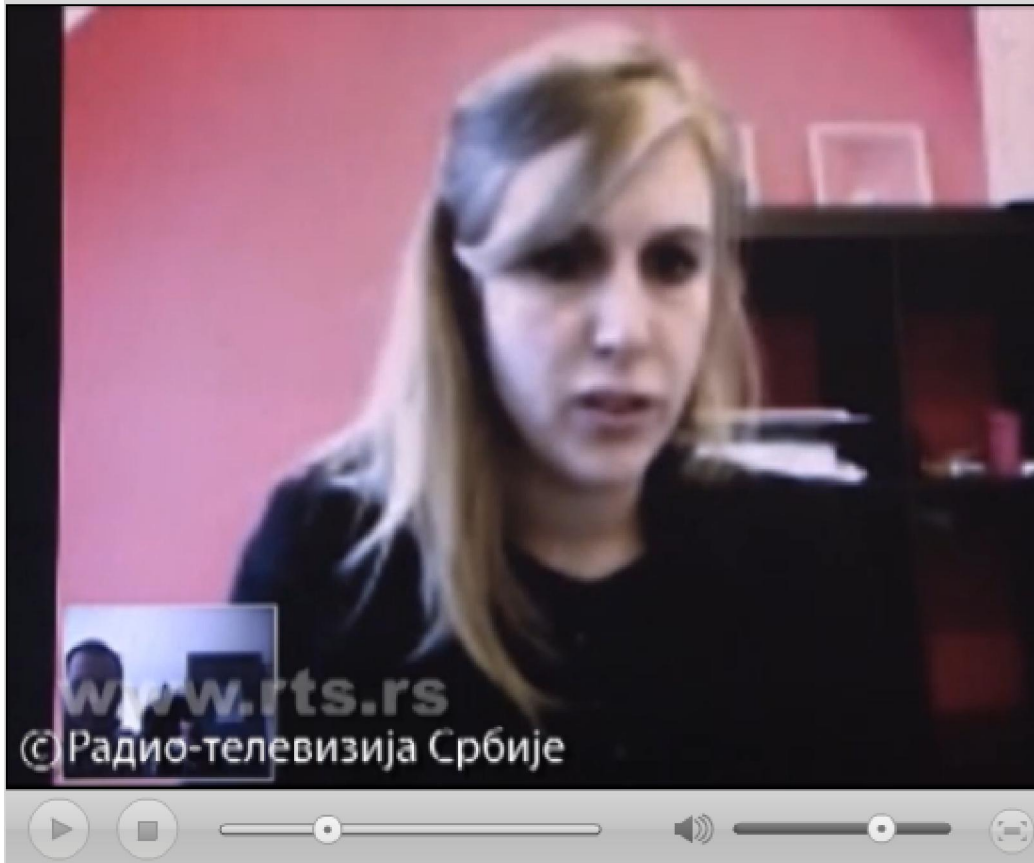
Припремио Владимир Банић

www.rts.rs
© Радио-телевизија Србије

Pripremio Vladimir Banić

Francuski aukcionari tvrde da jeste. Privatni kolekcionar ga je prošle godine stavio na tržište. Traži 7.500 evra onome ko želi da ga ima.

Prvo je ponuđen srpskim muzejima. Još se čeka odgovor. Domaći kustosi nemaju mogućnost da na osnovu fotografija procene verodostojnost.

Put i smeštaj u Parizu izgleda previše koštaju. Zbog inertnosti, Srbija bi mogla da ostane bez jednog vrednog eksponata – naravno, pod uslovom da je autentičan.

Procenitelji iz pariske aukcijske kuće „Ekspertisim”, koja prodaje časovnik, ubeđeni su da je ovo Milošev sat.

„Fabrika koja je proizvela sat, pod ovim imenom je postojala samo u periodu vladavine Miloša Obrenovića. Posle je promenila ime. Slovo *M* kao i potpis firme su urađeni u istom periodu kažu naši eksperti, a tu je i grb srpske države iz tog perioda. Mi mislimo da je ovo bez sumnje sat Miloša Obrenovića”, sigurna je Dafni Aube iz aukcijske kuće „Ekspertisim”.

Domaći kustosi su ovaj sat videli samo na fotografijama. Zbog grba koji je bio karakterističan za epohu Mihajla Obrenovića nisu sigurni da je u pitanju baš Milošev sat. Ako jeste, kažu, mesto mu je mesto u postojbini. Šta ih sprečava da ga vrate?

Domaći kustosi su ovaj sat videli samo na fotografijama. Zbog grba koji je bio karakterističan za epohu Mihajla Obrenovića nisu sigurni da je u pitanju baš Milošev sat. Ako jeste, kažu, mesto mu je mesto u postojbini. Šta ih sprečava da ga vrate?

Knez Miloš Obrenović

„Svakoj instituciji koja drži do sebe i nacionalnoj kući uvek bude žao kada neka stvar koja se odnosi na ličnost od značaja za istoriju Srbije ode u privatne ruke, kad ne završi u državnoj instituciji, međutim, situacija je takva kakva jeste da kada ne postoje uslovi da se reaguje adekvatno i na vreme, onda se najčešće dešava da takvi predmeti završe upravo tamo gde im nije mesto, završe u rukama privatnih kolekcionara, koji posle mogu da pokušaju da ga prodaju ponovo istoj toj kući koja je zainteresovana po nekoj većoj ceni“, kaže Slađana Bojković, muzejski savetnik u Istorijskom muzeju Srbije.

Da je Miloš voleo satove pokazuju i dokumenta do kojih smo došli u arhivu Srbije. Sedam zlatnih ručnih časovnika poručio je u Beču. Samo jedan je

sačuvan u muzejima Srbije. Nepoznato je kada je poručen ovaj koji je napravljen u Švajcarskoj. Domaći trgovci umetninama tvrde: bez drame, malo je kupaca koje sat interesuje.

„Pošto ovi ne mogu da prodaju nikom drugom sem Srbima, i možda nekom pojedincu srpskom. Koji će posle da da kao svoj legat našem istorijskom muzeju Srbije. Mogli bi ovi, pošto verovatno neće prodati na aukciji, onda oni da pošalju De-Ha-Elom, sa osiguranjem, pa da naši ovde proučavaju, a ne tamo“, smatra Dejan Popović, direktor aukcijske kuće „Madl Art“.

I jednačina na kraju, ovog puta sa dve nepoznate: možda je baš u ovom džepu za vreme poziranja počivao sat koji se sad odmara u Parizu. I možda će se već za koji mesec vratiti i nastaviti da kuca u jednoj od ovih prostorija Miloševog konaka u Beogradu.